

Східне партнерство – зовнішньополітична ініціатива Європейського Союзу, яка поширюється на шість східноєвропейських сусідів Євросоюзу – Азербайджан, Вірменію, Грузію, Молдову та Україну. Стратегічне партнерство передбачає можливість модернізації правової основи відносин між ЄС та східними сусідами. Це означає заміну договорів про партнерство та співробітництво угодами про асоціацію, створення розширених та всеохоплюючих зон вільної торгівлі (ПВ ЗВТ), а також спрощення візового режиму між ЄС та країнами-партнерами та інші заходи [4].

Україна має потужні можливості для того, щоб стати ключовим центром у трансконтинентальних проєктах та ініціативах. Реалізація цих ініціатив може принести країні низку переваг, зокрема економічне зростання, створення нових робочих місць, підвищення рівня конкурентоспроможності товарів, зміцнення геополітичного впливу.

Список використаних джерел:

1. Міністерство інфраструктури України. URL: <https://mtu.gov.ua>.
2. Organization of the Black Sea Economic Cooperation (BSEC). URL: <https://www.bsec-organization.org/>.
3. Міністерство закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua>.
4. Belt and Road Initiative. Wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Belt_and_Road_Initiative

Канд. екон. наук Дон О. Д., Нагнибіда М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЧИННИКИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ В ЄС

Зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків та розширення відносин України у світовій економіці сприяє поглибленню інтеграції країни. Фокус на диверсифікації географічної та структурної орієнтації зовнішньої торгівлі спрямований на збільшення економічного зростання. Одним з основних пріоритетів є розвиток взаємовигідних торговельних відносин з Європейським Союзом, що свідчить про посилення їхнього обсягу та важливість цього партнерства. Проте, інтеграція

зіткнулася з різноманітними внутрішніми та зовнішніми перешкодами, включаючи високий рівень міжнародної конкуренції, зміну вимог споживачів, наявні торговельні бар'єри та низку складнощів у міжнародній співпраці.

Наразі найбільшу увагу країни приділяють розвитку експорту високотехнологічної продукції, створенні імпортозамінних виробництв, спрощенні регулювання та митних процедур, а також підтримці експорту через фінансові механізми. Такий підхід передбачає реалізацію власного досвіду для прискорення торговельної інтеграції країни. Основними викликами є низька конкурентоспроможність української продукції на міжнародному ринку, потреба у вдосконаленні законодавства у сфері зовнішньої торгівлі, а також нестача досвіду та координації серед українських підприємств у зовнішній торгівлі.

Процеси торговельної інтеграції національної економіки у європейський простір супроводжуються низкою чинників, які мають досить гальмівний характер [2]:

- висока конкуренція на товарних ринках, низька конкурентоспроможність української продукції;

- сучасні вимоги споживачів до якості товарів – цінові фактори стали вторинними, а фактори новітніх технологій та гарантії якості продукції – первинними;

- застосування країнами-конкурентами форм протекціонізму та дискримінація українських експортерів, зокрема, ускладнення процедури сертифікації продукції;

- складність співробітництва у зв'язку з невідповідністю міжнародним стандартам захисту прав інтелектуальної власності.

Для подолання труднощів важливо активно працювати над вдосконаленням нормативно-правової бази, залученням додаткових ресурсів для підтримки експорту та збільшенням обсягів інвестицій у виробництво та інновацій. Таким чином Україна зможе максимально використовувати свій потенціал на світових ринках та забезпечити стійке економічне зростання. Активне співробітництво з міжнародними партнерами та організаціями для розвитку інфраструктури та підтримки торгівлі сприятиме також прискоренню торговельної інтеграції. Також важливо стимулювати розвиток інноваційних технологій та підвищення

якості продукції, щоб забезпечити конкурентоздатність українських товарів на міжнародному ринку. Всі ці заходи мають сприяти підвищенню ефективності торговельної інтеграції України зокрема та зміцненню її позицій у світовій економіці загалом. Крім того, важливо розглядати можливості для розвитку нових ринків збуту та залучення іноземних інвестицій. Співпраця з іноземними компаніями та розширення мережі торговельних партнерів можуть допомогти розбудові стабільних економічних зв'язків та сприяти збільшенню експорту українських товарів і послуг. Крім того, необхідно надавати суттєву підтримку малим та середнім підприємствам, які часто виявляються менш конкурентоспроможними на різних міжнародних ринках через обмежені ресурси та доступ до таких ринків. Всі ці заходи разом сприятимуть розвитку та модернізації української економіки та допоможуть країні зайняти більш активну та вигідну позицію на світовій арені.

Отже, поглиблення інтеграції України у світову економіку є важливим напрямком для забезпечення стійкого економічного зростання країни. Інтеграція з Європейським Союзом та іншими світовими партнерами має значний потенціал для розширення зовнішньоторговельних відносин та збільшення експортних можливостей. Проте, для досягнення успіху в цьому напрямку необхідно активно працювати над вирішенням проблем, таких як низька конкурентоспроможність продукції, торговельні бар'єри та недосконалість законодавства. Запровадження ефективних стратегій та підтримка соціально-економічних реформ сприятимуть розвитку торговельної інтеграції України та зміцненню її позицій на європейському та світовому ринках.

Список використаних джерел:

1. Ukraine Exports – Assisting the Economy. The main exports from Ukraine. URL: <https://www.ukraine.com/business/exports>.
2. Фомін І.С. Національна зовнішньоекономічна політика в контексті міжнародних зобов'язань України. *Економіка і управління*. 2018. №1. С. 19-24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econupr_2012_1_6.